

Protokol pro zápis kvalitativního dotazník

Číslo

Datum 20.1. 2012

Skupina divadla

MDB

Vaše jméno Eliška Lepťová, Eva Hanáková

Demografické údaje o respondentovi

Věk

roč. 1958

Pohlaví Žena

Studium

VŠ

Povolání Učitelka

Poznámky:

- Sezonní abonmá do MDB asi 15 let

Tak první otázku dáme takovou uvolňovací, jak trávíte volný čas?

Jako můj...tak asi nejčastěji tím, že bydlím za Brnem, takže zahrada, pejsek, návštěva starých rodičů a to divadlo, a sem tam Besední dům taky koncerty taky na předplatné.

A jaké místo zaujímá kultura obecně ve vašem životě?

Já myslím padesát na padesát, pokud se tam zahrnuje i četba, čtení knížek, návštěva výstav, toho všeho, tak si myslím, že půlka je určitě kultura a půlka je to ostatní, pobyt v přírodě jednoduše.

A vzhledem jakoby k tomu všemu k té obecné kultuře, tak v jaké...v jakých procentech zaujímá to divadlo tu část?

Jako jenom v kultuře? Tak to si myslím, že opravdu divadlo tady Městský my tomu říkáme u Mrštíků, protože jsme vlastně začínali u Mrštíků, takže...já jsem zkoušela předplatné i v Janáčkově, v Mahenovém, kde se mně nelíbila taková ta absolutnost, takže sem zůstala věrná teď jenom tady, už nikam jinam nechodím, protože se mně líbí, že vím v čas v jaký představení bude už měsíc dopředu, líbí se mně informovanost v časopisu Dokořán a sem velmi vděčný divák, protože mně se tady líbí opravdu všechno. Ještě se mi nestalo, že bych šla zklamaná, takže jako snažím se to zajišťovat a platím si to snad už patnáct let.

Takže další otázka...

Takže mám toto divadlo na prvním místě, do ostatních opravdu velmi sporadicky.

Takže tu otázku přeskočíme, to bylo právě, které nejčastěji navštěvujete?

No jednoznačně toho.

A jaký typ divadla preferujete? Z hlediska prostoru nebo žánru?

Mně vyhovuje tohle to, kombinace činohry, muzikálu, jeden rok se tady zkoušelo i s operetou, ale to potom nějak mám pocit, že to bylo jenom ten jeden rok, zase teď už to není, teď už jsou zase ty klasické muzikály, tak mně vyhovuje tady tohle to. Pokud opravu mám zájem třeba na balet nebo takhle, tak si odskočím, ale jako věrná jsem tady tomu divadlo, takže opravdu muzikál, činohra, klasika.

Jestli máte nějakého svého oblíbeného herce nebo tvůrce, tak sledujete jeho tvorbu i v jiných brněnských divadlech?

Jako herec myslíte tady z Brna nebo jakýkoli herec?

Tady z Brna. Nebo jestli máte nějakého oblíbence tady v Městském divadle tak jestli sledujete i jeho tvorbu v jiném divadle? Jako jeho působení?

Moc ne, nesleduju, protože nemám čas, ale velice se mně líbí, teď abych nespletla křestní jméno, Petr Gazdík?

Ehm.

Který měl i na Lenince nějaký ten svůj soukromý projekt divadla, tam taky uváděl ty muzikály kdysi dávno, takže si myslím, že si vede velice dobře, co jsem zaregistrovala tak že se stal i režisérem, četla jsem že tedy dojednává i smlouvy, aby některé ty muzikály tady mohly být v Brně vlastně provozované a ne všem se to podaří, takže si myslím, že on teda dělá opravdu pěkné zázemí, aby jsme viděli všechno z těch světových muzikálů, no a těch herců je asi hodně...včera zrovna pan Havelka Sluha dvou pánů nebo Zkrocení zlé ženy, to nemá chybu. A já si myslím, že všichni jsou tady dobří, že to není na jedinci jakoby nebo kvalita nebo pěkné představení, že to nesouvisí od jednoho herce, ale že jsou všichni dobří. A na muzikálu si myslím, že nejenom jako zpívají pěkně, ale že i pohybově jsou nadaní. Líbí se mi i výprava, prostě všechno. Jako celek to vnímám.

No když se zaměříme přímo teď na to Městské divadlo tady, tak myslíte, že má nějaké určité specifikum, kterým se vylučuje od ostatních divadel?

Specifikum asi jako takové bych nedovedla říct, ale mně se strašně líbí, jak se chovají jako že k nám předplatitelům, že já když sem přijdu, tak mám pocit, že s náma jednaj jako velice pěkně, že vždycky se domluvíme, nebo když potřebuju třeba zařídit vstupenky do práce pro víc lidí, tak vždycky tady jsou všichni ochotní a vstřícní, což se mi třeba v jiných divadlech nestalo, takže já to považuju jako, když já tady něco vyřizuji za obrovské plus, že opravdu jsou tady lidi strašně příjemní. To považuju za takovou svoji...jo, že některé divadlo, nemůžu říct, jestli je pěkné nebo nepěkné, někdy mi to sedne, může mi to nesednout, ale líbí se mi to zázemí vlastně co pro nás jako pro diváky nebo pro ty abonenty vlastně dělají, a s tím sem se nikde jinde nesetkala.

Podle čeho si vybíráte, na které představení půjdete? Jako přímo tady.

Já chodím na všechno. Tím, že mám předplatné, takže vidím všechny premiéry, takže... a některé vidím i dvakrát, protože se mně líbí moc, takže nevybírám, chodím na všechno tady.

Takže vy máte jakoby to sezónní předplatné?

Jo. Já už jsem to někde zmiňovala, že opravdu jsem spokojená, jsem vděčný divák, a že opravdu nebylo představení, u kterého bych řekla, že se mi nelíbilo nebo že by mně fakt nepasovalo nebo nevím. Teďka doktor Jekyll a doktor Hyde jsem viděla dvakrát v obojím obsazení, a při obou jsem byla moc spokojená.

Když se připravujete na představení, které jste ještě neviděla, tak jestli předem si čtete třeba dramatický text nebo přímo jako recenze, když už je to po delší době uváděné?

Já...málokdy na internetu, ale většinou v tom Dokořánu mám pocit, že jsem informovaná vlastně o všem, že oni tam vlastně už co se bude připravovat, o čem ta hra bude, v jakém nastudování, i třeba o tom autorovi, takže mám pocit, že ten základ vlastně získám tady z toho časopisu a někdy když mám zájem, tak si můžu ještě dohledat na to internetu. Koneckonců se dá koupit ta knížečka, program, kde teda si to doma ještě zažívám, že si to třeba ještě počtu některé ty texty, které se mně líbily, písniček a tak.

A jste aktivní nebo pasivní iniciátor chození do divadla? Jestli někoho zvete nebo někdo vás zve?

No, tady bych řekla, že jsem více méně aktivní, protože zvu a většinou s velkým ohlasem, že už jako holky maj zájem vidět, třeba z práce, jako další představení a někdy sem pozvaná, ale to už se týká

spíš těch dalších divadel, jak kdo máme známý nebo kam kdo chodíme, ale jsem aktivní teda a přiznám se, že to mám přes známost tady v divadle, jestli se to tam dá použít (smích).

A když třeba jdete mimo abonmá, tak jak rychle nebo s jakým časovým předstihem vybíráte představení?

V podstatě když uvidím divadelní představení, které se mně líbí, tak se zeptám v práci, kdo chce jít, a jak je to možné, tak vlastně pokud se to hraje, tak co nejdřív jdeme ještě jednou. Jako že bysme chtěli vidět Zkrocení zlé ženy ještě a leden je vyprodaný, v únoru se nehraje, takže se vlastně uvidí, že třeba bych chtěla teď, ale bude to třeba nejdřív až v březnu, co si můžu zajistit lístky. Protože sem se těžko shání lístky.

A co vás jako by vede k tomu, že chodíte do divadla? Berete divadlo jako divadlo nebo jako společenskou událost?

Já si myslím, že to patří jaksí k sobě, že člověk se vlastně že jo, připraví doma, oblékne se, jede opravu s kamarádama nebo s někým známým, takže je to i společenská událost v každém případě, a tu druhou půlku dělá vlastně to divadlo, že se mně to líbí. Já to velmi obdivuju, protože já neumím zpívat, neumím hrát (smích) a ostýchám se, o to víc si myslím, že jsem ten divák, kterej umí ocenit to, co tam ti herci předvádí. Takže chodím ráda na divadlo opravdu. A klobouk dolů před všema tady. Mám to tak oboje.

A když máte třeba předplatné jeden večer a víte, že třeba v Kajot aréně bude vystupovat nějaká vaše oblíbená skupina, tak čemu dáte přednost? Tomu divadlu?

Divadlu, stoprocentně divadlu, ale tím, že já vím, jak ty představení jsou tady dopředu, tak se mně to ještě nestalo, že by se mi něco vykřížilo tak, že bych se musela takhle natvrdo rozhodovat. Že mám vlastně stanovené čtvrtky, vím čtyři týdny dopředu, co a jak bude, takže když vím, že bude divadlo, tak už se nekoukám na ten termín, takže...vím, že třeba to bývalo i předplatné i v Besedním domě, tak jsem si tam stanovila pátky a tím jsem měla vlastně dopředu dané, že se mně nikdy nemůže sejít koncert a divadlo dohromady, že to mám opravdu zvlášť.

A když jdete jeden večer do divadla, všímáte si složení publika? Třeba jak jsou oblečení nebo?

No určitě (smích).

Nebo reakcí publika na daném představení?

Všímám si, protože se mně nelíbilo jeden čas, kdy kluci chodili v riflích a ve svetrách, jako ze školy. Myslím si, že do toho divadla, jak je tady krásně, že to nepatří, že opravdu je to společenská událost a netrvala bych na šatech třeba u mladejch kluků, ale myslím si, že třeba kalhoty a nějaká vesta a košile by určitě měla být, a myslím si, že se to teďko zlepšuje, že dřív tak chodily fakt i děvčata, ty rozpáraný rifle a mně se to opravdu nelíbí, já jsem konzervativce a teďka když přijdou třeba v páru a jsou pěkně oblečení v šatech, tak si myslím, že to sem patří, a dívám se na to a když jim to sluší, tak se podívám (smích), určitě. A reakce taky vnímám, protože už vlastně jsem starší, dřív se jenom tleskalo, dneska když, je to teda hlavně na hudební scéně a je tam třeba nějaký výstup s tancem a je opravdu krásný, tak ti mladí stojí a křičí bravo a píská se, ale to se mně zase líbí oproti těm škaredým šatům, to se mně líbí, protože je to spontánní a myslím si, že i ty herci to vnímají jako pozitivní, že ví, že se to líbí. Takže

určitě se dívám a líbí se mně, něco jo a myslím si, že to jde teďkom na horu, že je to i tím, kolik stojí ta vstupenka, že už nechodí kde kdo, a že pravdu kdo to chce vidět, tak si to chce taky užít. Stalo se mi teda na koncertě, to si myslím, že byla chyba, že dřív se to kupovalo jakoby z ROH, já nevím...měla jsem pocit že třeba jako nakoupí, skoupí pět řad a těch pět řad bylo úplně prázdných a vlastně spousta lidí co chtěli ty lístky, se na ně nedostalo. Takže teď si myslím, že je to alespoň tak tou cenou jako korigované, že opravdu kdo chce, tak jde a pokud má štěstí a lístky sežene, tak může jít.

A třeba když jdete do jiného brněnského divadla, všímáte si i tam publika? Nebo jestli máte nějaké srovnání třeba z Mahenovy činohry a tady z Městského divadla?

My jsme tam mívávali předplatné, když jsem měla ještě děti vlastně když chodily ještě na základní školu, a já jsem měla velké výhrady a stávalo se mně to v Janáčkově divadle, že si tam prostě lidi nakoupili jídlo a dětem nakoupili colu v plechovce a děti to nebavilo a klidně si tou plechovkou jako kopali a to tam chrastilo a to mně vadilo, to jsem se třeba i neudržela a napomenula jsem je, protože si myslím, že to do divadla nepatří a mě to natolik ruší, že já to fakt ráda nemám, takže já jsem tam přestala z toho důvodu i chodit. Tady se to fakt neděje, tady je opravdu klid a myslím si, že se může každý najít buď o přestávce, nebo doma, ale nejsem příznivec, aby fakt lidi v divadle jedli a popíjeli si tam tyto věci, buď ať si jdou do kina, ale do divadla to nepatří. To mně tam fakt vadilo hodně. Kdybych srovnala jako takový to, co mě tam nejvíc vadilo. A oproti Mahenovému divadlu se mně zase tady víc líbí výprava. Jsme kolikrát děti navedli jakože Voskovec Werich v totalitě zakázaný pro nás teda zakázaná četba, my jsme to milovali, tak jsme dětem navykládali, na co jdem, tam vyšli na pódium dva herci, kteří to vlastně odrecitovali, bylo jim to úplně jedno, to úplně ztrácelo vtip. Takže prostě jsme tam přestali chodit, takže já už tam fakt nechodím a nebyla jsem tam spokojená, a máme v Hostěnicích taková malá obec, takový klub seniorů a já jim jako zařizuju lístky sem a do různých divadel, takže děvčata třeba byly natěšené na operetu do Janáčkového divadla a oni to pojali velice moderně a pracovně, a Cikánský baron nebyl Cikánský baron, tak jak oni si to prostě představovali v těch kostýmech, co to kdysi viděly, a prostě to moderní nepřijaly vůbec. Takže taky tam už nechtějí třeba z toho důvodu.

A jaký je váš nejsilnější zážitek divadelní?

Divadelní? Teď v současné době ten doktor Jekyll a doktor Hyde, prostě to bylo úžasný, to opravdu za celou dobu během třech vteřin stálo celé hlediště, všichni teda tleskali ve stoje, několikrát se vytleskali herci, tam se mně to líbilo po stránce pěvecké, taneční, světelné efekty, takže teďka v současné době to poslední. A z těch starších no já nevím, mně se líbil Sluha dvou pánů v té době, když se to uvádělo, líbily se mně Čarodějky z Eastwicku, které byly přenádherné, Mary Poppins se všema trikama, prostě všechno, ale tyto tři asi nejvíc.

A kdo vás k divadlu přivedl?

Sama. Nejsem z Brna, my jsme se vlastně přestěhovali z menšího města, kde ta možnost nebyla a tak postupně jak děti začali chodit do školy, tak to jsme měli potřebu, aby vlastně začaly chodit do divadla, naučily se chodit do divadla, naučily se to vnímat nějak tak jako nějaký kulturní zážitek, takže jsme začali, když děcka chodily já nevím, od té pátý třídy zhruba. Od všeho něco. Kam nemusíme tak je opera pořád teda (smích). Ale to ostatní chodí, i dcera s přítelem taky navštěvují divadlo, koncerty, všechno.

Možná už to tady padlo, ale mám to tady...z jakého důvodu navštěvujete toto divadlo?

No my jsme ho navštěvovali vlastně souběžně, Besední dům, Janáčkovo, Mahenovo a bratři Mrštíky. Vzhledem k těm službám, jak se to všechno jaksi vyvíjelo, tak tady mám fakt nejlepší zázemí a mám pocit, že to za ty peníze opravdu vidím něco, co se mně líbí, že je to udělané opravdu pro toho diváka tak pěkně, že to za to stojí a tam právě z těch důvodů toho jezení anebo špatné výpravy anebo prostě že člověk jde třeba na humor a humor to nebyl, tak vlastně se to tak odbouralo, že vlastně toto divadlo mně přijde, že v současné době je v Brně opravdu nejlepší, že jsou tam hry, které se mně jako líbí, které mně vyhovují a vlastně za těch dejme tomu patnáct let jsem neviděla nic dvakrát, že vlastně pořád vybírají jako nový repertoár, v muzikálech vlastně to je tak já nevím záležitost třeba deseti let, kdy to začalo a vlastně všechny jsou tady i ty světové muzikály jsou jenom tady. Já si myslím, že v jiných divadlech ani brněnských nejsou a pro srovnání jsem na Lucii Bílé na Johance z Arku v Praze, tam v to jejím divadle Ta Fantastika a mně se to nelíbilo tak jak tady, tam to bylo postavené vlastně jako na ní na té osobnosti, tady je Lucie Bílá a ona, a ten zbytek už tak nebyl tak dobrý, tady mám pocit, že všechny role, i ty vedlejší role, jsou prostě zahrany, prostě že ten zážitek z toho je fakt ohromnej. Takže tak se to nějak protřídilo časem, si myslím, že v současné době bych řekla, že i toto divadlo má repertoár lepší než Praha, je ztvárněná líp než v Praze, zázemí je výborné si myslím, protože být je to obyčejná toaleta pro ženy, ale v Janáčkově divadle jsme stály deset minut ve frontě než se člověk dostal a přestávka nebyla, tady opravdu i veškeré tady to zázemí, prostě když se chce někdo napít, potřebuje použít toaletu, parkovat se tady dá z druhé strany, takže když někoho vezu staršího není problém ho dovézt. Takže mně to fakt vyhovuje úplně ze všech stran, možná si to teď ani nevzpomenu, ale prostě fakt jsem nadšený příznivec tohoto divadla se vším všudy (smích). Jinak se to říct nedá.

A dokázala byste vystihnout nebo popsat pocity po dobrém a špatném představení, co jste někdy viděla?

No tak když je špatné, tak je člověk strašně zklamaný až smutný, ztratil jakoby dvě hodiny času, které byly o ničem a ještě když to třeba zajistí pro někoho a tak je to takový nějaký ten pocit zodpovědnosti, že jako to zklamání je tam větší. Ale jako když jsem teďka šla včera z divadla, tak já si vlastně koupím tu knížku, já si v tom ještě čtu, nechám si to dožít ten krásný pocit v sobě, takže já z toho mám dobrou náladu i druhý den, všem to nadšeně vykládám, jak to bylo úžasný, čemu všemu sem se smála, takže takhle no, jinak to asi nedovedu vyjádřit ten pocit, ale jako tady třeba fakt z toho Sluhy dvou pánů jsem vykládala v práci odpoledne a zájem je o další lístky, takže jsme šli (smích). Dobré představení vydrží jako pocitově v člověkově strašně dlouho.

Takže to poslední představení, co se vám líbilo, byl Jekyll a Hyde. A máte i jakoby něco, co vás znechutilo, nějaké představení?

Znechutilo, ne, tady opravdu ne. Tady ne. Ten Voskovec a Werich, ale to bylo Mahenovo divadlo a kdysi dávno. Ale tady opravdu ne.

A když jdete do divadla, tak na co se nejvíc těšíte? Na ty herce, na výpravu, scénu nebo na samotnou tu hru?

Já asi nebudu umět odpovědět, prostě fakt na všechno (smích).

Anebo když jdete, třeba když porovnáme tu činoherní scénu a muzikál, tak těšíte se, když jdete víc na činohru nebo na muzikál?

No, jsou věci, který člověk vlastně viděl třeba jako film nebo sem přečetla některé věci, takže jsem zvědavá, jak si s tím na tom divadle poradí, to je taková zvědavost, a pak jsou hry, který vůbec neznám, který jsou novinka, takže je to takové jak když si jde člověk koupit novou knihu. Že jdu se prostě na něco podívat, něco se dozvědět, něco vlastně nového vidět, je to takový obohacení pro mě a právě na to je dobrý zase pro mě ten časopis Dokořán, že vlastně člověk aspoň trošku ví, o čem to bude, takový ten děj, že zas není úplně zaskočený, jak u nějakého filmu napíšu, že je to komedie a pak někoho rozšmelcuje vrtula že jo, takže tady jako...já ráda chodím na oboje, ráda se podívám na to, co znám, ale ráda mám i nové věci, které jsou přínos když je vidím, říkám nemusí mi třeba úplně sedět, jako třeba některé ty věci jsou bych řekla psychologicky těžké a někdy je člověk unavený z práce že nemusí sednout jako úplně takhle do takové nálady, ale vždycky mi to dá ten pocit, že jsem něco nového viděla, zažila, dozvěděla jsem se a že vidím to divadlo, ať se mě to líbí nebo nelíbí, já si o tom potom třeba zpětně přečtu nebo si přečtu tu knížku a zas mi to dává jakoby něco dál. Jako že se člověk obohacuje tím, že něco vidí, přečte, a když se mně to nelíbí, tak už bych třeba takovou knihu nečetla, ale jako furt to člověku otevírá jakoby dveře někam za poznáním.

A když byste viděla nějaké špatné představení, odešla byste v půlce? Nebo dokážete si představit, že byste odešla z nějakého představení? Že by vás tak opravdu znechutilo, že byste třeba v půlce...nebo byste to vydržela do konce?

(smích) ne, to už byla ta povídka Šimka, že jako čekají, jestli to lidi vydrží nebo jestli budou koukat, jestli ta druhá půlka stejně špatná jako ta první...já vydržím. Mně se stalo jenom u jednoho představení, to už je taky hodně roků, jmenovalo se to Peer Gynt a bylo to skoro tři hodiny a byla tam jenom jedna přestávka, protože mám bolavá zády, tak jako sedět dvě hodiny a nemoci se hnout, tak to jsem měla více méně svoje zdravotní potíže, tam jsme se právě setkali, že když je to takhle dlouhé přes tu hodinu, že by ta přestávka mohla být ještě jedna. Takže to bylo strašně strašně dlouhý, ne že by to nebylo pěkný, ale prostě fakt, když mně začnou bolet záda, tak už byl problém to odsedět. To je tak jediné, co já bych tak mohla říct o představení. Ale neodcházím, vždycky jsem zvědavá, jestli ta druhá polovina je stejně slabá jako ta druhá (smích). Ale někdy to jako že jo, dopadne úplně jinak. Neodešla jsem a doufám, že neodejdu (smích).

Tak jsme se dostaly k otázce, jestli vám vyhovují přestávky?

(smích) vyhovují. A co je teda přednost tohoto divadla, co tady třeba bylo taková jako kratší hra, byla asi hodinu a čtvrt, a bylo pod tím programem napsané, že tohle to divadelní představení je bez přestávky, což si myslím, že je taky velice dobré upozornění pro toho jako kdo si potřebuje odskočit, kdo třeba ví, že by měl problém jako já, že teda to musím vydržet hodinu a čtvrt a že pak teda bude pokoj no. Je to, tady to fakt uvádí, myslím, že je to hrozně dobré. To jsou věci, který si třeba mladý člověk neuvědomí, protože ty zdravotní problémy nemá, ale od určitého věku nad těch padesát, už opravdu i toto velice oceňuju.

A co vás vede tedy přímo k návštěvě Městského divadla, repertoár nebo obchodní záležitost, setkání s přáteli?

Já bych řekla celkově ten repertoár, že opravdu si myslím, že tady vidíme ty světové muzikály, hry ve špičkovém nastudování pro mě, jako v rámci České republiky si myslím, že tady je opravdu maximum. Takže těším se na to, když jsem na začátku uvedla známost, že teda ty lístky mívám takhle zarezervované, tak vlastně tím, že učím, tak naše bývalá naše zástupkyně školy tady má zaměstnaného syna, takže ona vlastně přes něj nám zajišťuje ty lístky a on dělá výtvarníka, a mně se i líbí i ty kulisy, jak se to prostě mění a někdy mám pocit, že opravdu je to jak když jde malé děcko do divadla, že tady je to technické zázemí tak velké, že jsem někdy fakt tak okouzlena a vím, že je tam nějaký trik a já ho nestihnu ani jakože postihnout, že to opravdu je jak když malé děcka jo, nebo když se jim teďka dělala překvapení s Ježíškem na Vánoce, tak mám pocit, že jim se to tady daří i u těch dospělých lidí, kteří vidí, že je to tak dokonalý a měla jsem to štěstí, že jsem se sem dostala na den otevřených dveří jako u muzejní noci, tak právě to bylo po těch Čarodějkách z Eastwicku, kdy jsme se ptali jak oni tam mohli létat jo, že to vůbec nebylo vidět, že jsme to vlastně každé sledovali jak tam visí za co visí, to tam pak jako tak nám to tam jeden herec vysvětloval, jak to vlastně nějaké to vlákno až přímo myslím z Londýna z Anglie vlastně dovezli a mělo to povolení jenom sem, takže já mám ráda tady takové ty překvapení a takové to tajemno toho divadla, takže výprava, herci, kostýmy, tak celkově, mně se to moc líbí no.

A navštěvujete před nebo po představení tady divadelní klub?

Ne, většinou jdu vlastně na začátek a potom z hlediště už domů.

A s kým divadlo navštěvujete?

Většinou, ono se to teďka s věkem změnilo, chodili jsme s rodinou, pak už děti dospěly, takže začaly chodit samy, takže jsem chodila s manželem a teďka už více méně s kamarádkama, s lidma z práce anebo jak máme ten klub seniorů, tak jim taky zakoupím lístky a chodíme takto. Ale někdy jdu i sama, když chci něco vidět a nenajdu nikoho, tak nemám problém jít sama do divadla, což dřív asi nebylo tak zvykem, ale když něco chci tady vidět tak si klidně koupím lístek a jdu sama, ještě jednou.

Jaké další kulturní instituce navštěvujete?

V podstatě teď už asi kromě toho divadla, občas do kina, občas třeba když mě někdo pozve tak jsme byli na koncertě v Drážďanech nebo ve Vídni, a to už je mi jako jedno jestli je to vážná hudba nebo populární hudba. Já hrozně ráda čtu, takže strávím hodně času nad knížkama, což považuju v současné době za největší relax, když jsem někde na té zahradě, si můžu v létě sednout a počtu několik knih během týdne tak jak je čas teda, někdy nečtu třeba čtrnáct dnů, ale když je čas tak opravdu co den to knížka, takže to je asi tak nejvíc no, tak jak je to dostupné no, kniha, kino, divadlo, koncerty.

A tak za poslední měsíc byla jste někde mimo divadlo na nějaké kulturní akci?

Byla jsem v Besedním domě na Pražském filharmonickém orchestru, který se sestává vlastně jenom ze studentů konzervatoře pražské a tady brněnské, to bylo velice pěkné...nevím teďka...byli jsme na něčem v kině na nějakých premiérách filmů, ale teďka teda jako po Vánocích ne, tento měsíc ne.

A jakou dobu vám tak zabere příprava na představení, když se vydáte?

Dlouho, já už teď začínám tím, abych si to opravdu užila, tak přijdu z práce a odpočinu si, že si pak dám i těch dvacet, abych byla teda opravdu zrelaxovaná, a pak se obleču, okoupu, takových kolik to může být, dvacet...tak tu hodinku a půl, plus cesta ještě autem sem.

Už jsme myslím vyčerpaly všechny otázky. Ještě bych vás tedy poprosila o rok narození, vzdělání a zaměstnání?

Tak rok narození je 1958, vzdělání je vysokoškolské a to poslední si nepamatuju (smích).

Zaměstnání?

Učitelka ve speciální škole.

Moc děkuju za rozhovor.